

To je tretia časť príbehu.
Prečítajte si, potom ju vytvorte znovu!

PUMUCKL IDE DO ŠKOLY

V to ráno bol Pumuckl zaradený do triedy, kde kreslil. Deti mali nakresliť trstinu. Pumuckl vedel robiť len jednoduché kresby, napríklad plachetnicu s piatimi jednoduchými čiarami.

Učiteľka musela ísť nakrátko za riaditeľom a požiadala jedného zo žiakov, Huberta, aby na triedu dohliadol. Jeden z chlapcov však zbadal na streche domu kominára a deti sa rozbehli k oknu. Hubert márne kričal: „Chod'te na svoje miesto!“, ale nikto ho nepočúval.

Nikto si nevšimol Pumuckla, ktorý poskakoval po laviciach a hľadal krátku ceruzku, ktorú by mohol pohodlne držať. Pumuckla fascinoval všetok ten biely papier na kreslenie. Neodolal a všade kreslil plachetnice, myslel si, že je dobrý žiak.

Keď sa učiteľka vrátila, vynadala deťom, že sú hlučné a nekreslia. Nieкто objavil Pumuckliho lode, ale nikto nevedel, kto na stránky čmáral.

Učiteľka pokrútila hlavou a spýtala sa: „Čo je to za čmáranicu? Kto to bol?“

Samozrejme, nikto neodpovedal. Učiteľka si povzdychla a povedala: – Naozaj vás nemôžem nechať päť minút samých.

Poznačte si najdôležitejšie informácie
z textu.
Poznámka môže byť:
Myšlienková mapa
Tabuľka
Kresba atď.

